

Interesse for mig — i Detail at kontrollere Industriforeningens Fremgangsmaade, men jeg maa i Modsetning til den ærede Ordfører antage, at det netop er lykkes Industriforeningen at røgte sit vanskelige Hverv paa en efter Omstændighederne meget tilfredsstillende Maade.

Spønsed: I Forhold til det store Spørgsmaal, som senest er bragt paa Bane, er det i en temmelig ubetydelig Anledning, at jeg har ønsket Ordet; men det, jeg vil berøre, er et Punkt, som min tidligere Embedsvirksomhed har gjort mig særligt bekendt med. Jeg sigter her til det Pensionstillæg, som er omtalt i Betænkningen under Nr. 2, hvor Udvalgets Fleertal fraraader at gaae ind paa Regjeringens Indstilling. Det vil maaskee være i flere ærede Medlemmers Erindring, at da den sjællandske Jernbane fra Korsør til Næsfilde aabnedes, medførte dette, at der maatte oprettes endeel nye Toldbestillinger, og at adskillige af de allerede bestaaende fik et meget betydeligt Forretningsomfang. Korsør blev ganske naturligt eet af Hovedpunkterne for den nye Trafik, og der var endog saa Spørgsmaal, om det ikke maatte være nødvendigt at ansætte en selvstændig Opbeholdsbetjent i Korsør paa Grund af Forretningernes Omfang, der hvert Aar tiltog meget betydeligt. Det lykkedes imidlertid at formaae den allerede i mange Aar ansatte og meget dygtige Toldforvalter i Korsør til at paatage sig at bestrebe disse nye Forretninger, skjøndt han maatte holde to Contoirer, eet paa Jernbanegaarden og eet i Byen, og skjøndt naturligvis ikke alene hans Contoirhold og hans personlige Arbejde, men ogsaa hans Ansvar derved forøgedes meget betydeligt. Den Villighed, som denne Embedsmand saaledes viste, til at gaae ind paa den nye Ordning, Noget, som han ingenlunde var forpligtet til at underkaste sig, har efter min Overbeviisning sparet Staten for meget betydelige Udgifter. Dette har heller ikke fundet Modsigelse hverken fra Finansministerens eller fra den Folkerepræsentations Side, som tidligere behandlede det Slags Spørgsmaal. Man lod det imidlertid staae hen at gennemføre en endelig Ordning af de nye Bestillinger, som Jernbanen havde foranlediget, fordi der var politiske Vanskeligheder, som gjorde, at man

maatte vriste ikke at tage nogen endelig Bestemmelse i saa Henseende. Sagen stod saaledes hen fra det ene Aar til det andet, skjøndt det gjentagne Gange fra Administrationens Side, og navnlig da af mig som General-tolddirecteur, ligeoverfor Finansministeriet blev gjort gjældende, at det var ikke blot for Dieblisset et Pengespørgsmaal for de paagjældende Embedsmænd, men at det kunde blive en stor Uret mod dem eller deres Efterladte, naar deres Embeders Natur tildeels gånste eller dog meget betydeligt forandredes, uden at man tog det i Betragtning, hvorved der kunde gøres dem Ret og Skjel, ved deres Afgang. Den Embedsmand, hvormed her handles, har, som jeg bemærkede, havt et meget betydeligt forøget Arbejde og et meget betydeligt forøget Ansvar, og jeg er ikke istand til at erklære, i hvilken Grad denne Forøgelse af hans Forretninger har været medvirkende Aarsag til, at han maaskee tidligere, end han ellers vilde have været nødsaget dertil, har seet sig i den Nødvendighed at maatte trække sig tilbage fra sit Embede. Nu er det jo ganske vist, at han ifølge Pensionsloven ikke har det allermindeste Retsskrav paa det Pensionsbeløb, som af Regjeringen er bragt i Forslag, men jeg troer paa den anden Side ikke, at det kan nægtes, at det er et Villigheds- og Retfærdighedskrav, at man nu, da Spørgsmaalet er bragt frem fra Regjeringens Side, tager det særegne Forhold i Betragtning og tilstaaer ham en Pension som den, hvormed der her er Tale. Det er af den ærede Ordfører oplyst, at denne Embedsmand har siddet i ganske gode Embeder og har en Pension, som maa sikke ham imod absolut Trang. Dette vil jeg ikke benægte, uden at jeg dog derfor skal være istand til at udtale Noget angaaende hans Formuesforhold; men dette forekommer mig ogsaa her at være ligegyldigt, thi vort Pensionssystem gaaer jo ingenlunde ud fra at give den Embedsmand, som trænger mere, Mere i Pension, og den Embedsmand, som trænger mindre, Mindre i Pension; men der er bestemte Beregningsforhold i saa Henseende, og det forekommer mig ikke, at man, naar man maa erkjende, at der forefften er Villighedsgrunde — og jeg tør vel ogsaa sige Retfærdighedsgrunde —, der tale